

DOI: 10.33310/2518-7813-2019-66-3-249-254

УДК 378.091.33:784.1.071.4

Чжан Чун

аспірант

факультету мистецтв ім.А.Авдієвського

Національного педагогічного університету ім.М.П.Драгоманова,

м.Київ, Україна

e-mail: innagek68@gmail.com

РЕЗУЛЬТАТИ ДІАГНОСТИКИ АКМЕОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИКИ У ПРОЦЕСІ СПІВАЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті висвітлені результати діагностики сформованості акмеологічної культури майбутніх учителів музики у процесі співацького навчання. На основі розробки критеріально-показникової системи структурних компонентів досліджуваного феномену (мотиваційно-ціннісного, когнітивно-розвивального, комунікативно-евристичного і творчо-проектувального) розкрито зміст поетапної діагностичної методики констатувального експерименту, яку склали педагогічні бесіди, анкетування, тестування, усні опитування, творчі завдання, типові різновиди диригентсько-хорової діяльності, експертні оцінки, математичні методи обробки отриманих даних. Визначені рівні сформованості акмеологічної культури майбутніх учителів музики, сформульована їх змістова характеристика.

Ключові слова: акмеологічна культура, майбутні вчителі музики, співацьке навчання, діагностичні методи дослідження, рівні сформованості акмеологічної культури.

Входження України до єдиного Європейського освітнього простору декларує нові вимоги до фахової підготовки учителів музики. Дедалі частіше набуває необхідності орієнтування вищої школи на підготовку фахівців, здатних до професійної мобільності, швидкої адаптації до нових освітніх умов, самореалізації та самовдосконалення протягом усього життя – особистостей із високим рівнем акмеологічної культури. Особливого значення проблема формування акмеологічної культури набуває у співацькій діяльності майбутніх учителів музики. Саме високий професіоналізм вокально-хорової діяльності вчителя музики сприяє не лише підвищенню престижу професії вчителя, але й забезпечує особливості особистісного впливу педагога-професіонала на духовний розвиток учнів засобами вокально-хорового мистецтва.

Результати аналізу значного обсягу психолого-педагогічної та мистецтвознавчої літератури свідчать про значний інтерес вітчизняної педагогічної науки до досліджень акмеологічного напрямку (О. Бодальов, А. Деркач, Н. Кузьміна, В. Слассьонін). Натомість питання механізмів досягнення високих результатів у музично-педагогічній діяльності майбутніх учителів музики досі залишаються мало вивченими. Зокрема, проблемі досягнення акме-рівня професійної музично-виконавської діяльності присвячені роботи окремих педагогів-музикантів (Л. Маккіннон, С. Фейнберг, С. Савшинський).

У дисертаційних дослідженнях вітчизняних і зарубіжних науковців обґрунтовані різні аспекти досягнення професіоналізму й акме-культури

майбутнього вчителя музики: розроблені теоретико-методологічні засади формування вокально-педагогічної культури (О. Плеханова), вокально-хорової культури майбутніх учителів музики (А. Любомудрова), етнопедагогічної культури студентів у процесі вокально-хорового навчання (Н. Голубицька), акмеологічної спрямованості особистості майбутнього вчителя музики (Г. Рева), фахової підготовки до співацької діяльності в аспекті педагогічної інноватики (А. Болгарський, А. Козир, П. Ніколаєнко, Сі Діофен), готовності майбутніх учителів музики до фахового самовдосконалення на заняттях з постановки голосу (Н. Толстова), творчої самореалізації майбутнього вчителя музики (Г. Барішина).

У результаті обґрунтування теоретико-методологічних засад нашого дослідження, було встановлено, що акмеологічна культура майбутнього вчителя музики включає здатність творчого перевтілення стереотипів власного особистісного і професійного досвіду, здійснення пластичної та конструктивної інтеграції для введення інновацій в музично-педагогічну діяльність. Акмеологічна культура майбутнього вчителя музики передбачає наявність у нього готовності до переосмислення, подолання життєвих і професійних проблем, ефективного виходу з конфліктних станів і ситуацій, набуття нових сил, смислів і цінностей, постановки та вирішення складних, неординарних завдань у практичній діяльності, що у сукупності сприяє особистісному та професійно-педагогічному саморозвитку. На основі розкриття змісту акмеологічної культури майбутніх учителів

музики, визначено структуру сформованості досліджуваного феномену, яку складають мотиваційно-ціннісний, когнітивно-розвивальний, комунікативно-евристичний і творчо-проектувальний компоненти.

Експериментальне дослідження проблеми зумовило необхідність звернення до пошуку діагностичних методик, спрямованих на вимірювання рівнів сформованості акмеологічної культури майбутніх учителів музики. У даному контексті особливу методичну цінність для нашого дослідження становлять наукові розвідки українських вчених А. Козир, В. Федоришена, в яких обґрунтовані теоретико-методичні засади формування акмеологічної спрямованості майбутніх викладачів мистецьких дисциплін, розроблена технологія й діагностична методика акмеологічного розвитку студентів [2]. Водночас, зміст вищезазначених розвідок свідчить про можливість часткового використання даних діагностичних методик, необхідність розробки діагностичного інвентарю для вимірювання рівнів сформованості акмеологічної культури майбутніх учителів музики.

Мета статті полягає у розкритті змісту діагностичної методики й обґрунтуванні результатів дослідно-експериментальної роботи з визначення рівнів сформованості акмеологічної культури майбутніх учителів музики у процесі співацького навчання.

Моніторинг реального стану сформованості акмеологічної культури майбутніх учителів музики у процесі співацького навчання здійснювався на основі розробленої системи критеріїв і показників:

- 1) міри мотиваційної спрямованості на досягнення успіху в співацькій діяльності (мотиваційно-ціннісний), показниками якої є: наявність пізнавального інтересу до співацької діяльності, прояв ціннісного ставлення до вокально-хорового мистецтва, прагнення самовдосконалення власної вокально-хорової діяльності;
- 2) ступеню якісного набуття знань у сфері вокально-хорового мистецтва та їх ефективного використання у продуктивній діяльності з учнями (когнітивно-розвивальний), показниками якого виступають наявність сформованості мистецько-співацького тезаурусу; спроможність до оцінювання творів хорового мистецтва; вияв здатності до практичного використання набутих знань у роботі з учнями;
- 3) міри сформованості комунікативних умінь організації співацького середовища (комунікативно-евристичний), показниками якої визначено: здатність до організації творчої взаємодії з учасниками хорового колективу; вироблення адекватної самооцінки вокально-хорової роботи;

- 4) ступеню фахової результативності щодо вокально-хорової роботи з учнями, окреслення її перспективного розвитку (творчо-проектувальний), показниками якого виступають: вияв здатності до самореалізації у творчій співацькій діяльності; спроможність до ефективного планування подальшого розвитку вокально-хорової роботи.

З метою конкретизації реальних умов співацького навчання студентів, окрім розробленої критеріально-показникової системи оцінювання досліджуваного феномену, був проведений пошуковий етап дослідно-експериментальної роботи, результати якого вплинули на розробку змісту діагностичної методики констатувального експерименту.

На вихідному етапі пошукового експерименту був здійснений аналіз навчальної документації: робочих планів музично-педагогічних факультетів та інститутів мистецтв, навчально-методичних комплексів вокально-хорових дисциплін, робочих планів і програм студентів з індивідуальних фахових дисциплін. За результатами пошукового експерименту було встановлено, що в навчальних робочих планах окремих ЗВО спостерігається порушення логіки викладання предметів вокально-хорового циклу. До прикладу, у випадках, коли «Методика роботи з дитячим хором колективом», або «Хорознавство» студенти вивчають вже після проходження педагогічної практики у школі. У всіх планах кількість годин на виробничу педагогічну практику є обмеженою, що негативно впливає на процес формування акмеологічної культури майбутніх учителів музики. Жодна з навчальних дисциплін не торкається питань акмеології музично-педагогічної освіти (за виключенням навчального плану Інституту мистецтва ім.М.П.Драгоманова, де вивчається курс «Акмеології мистецької освіти»), що має концептуальне значення для проблеми формування «акмеологічної культури» майбутніх учителів музики. Спостереження індивідуальних занять студентів з «Хорового диригування» і «Постановки голосу» свідчать, що у своїй більшості викладачі використовують традиційні методи навчання, мало уваги приділяють організації самостійної роботи студентів, використанню сучасних інформаційних технологій, інноваційних методів навчання, які б сприяли формуванню акмеологічної культури майбутніх учителів музики у процесі співацького навчання.

За результатами пошукового експерименту, з метою уточнення отриманих даних й визначення реального стану сформованості акмеологічної культури майбутніх учителів музики у процесі співацького навчання, у відповідності до критеріїв і

показників була розроблена діагностична методика констатувального експерименту, до якої увійшли педагогічні бесіди, анкетування, тестування, усні опитування, творчі завдання, типові різновиди диригентсько-хорової діяльності, експертні оцінки компетентних суддів, математичні методи обробки отриманих даних.

У констатувальному експерименті взяли участь 268 студентів IV курсів факультету мистецтв імені А.Авдієвського НПУ імені М.П.Драгоманова та інших навчальних закладів України. Вказана вибірка студентів обумовлена тим, що даний етап навчання на IV курсі є підсумковим в отриманні освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр». Дані респонденти вже володіють певною сумою знань, умінь і навичок музично-педагогічної і співацької діяльності, проходили педагогічну практику в загальноосвітній школі, і вже остаточно визначились у виборі майбутньої професії.

Діагностична методика лягла в основу поетапного проведення констатувального експерименту дослідно-експериментальної роботи. Кожен етап переслідував виконання низки спеціальних дослідницьких завдань і серії експериментальних вимірювань.

Діагностична методика першого етапу констатувального експерименту спрямовувалась на виявлення міри мотиваційної спрямованості студентів на досягнення успіху в співацькій діяльності. З цією метою було проведене тестування на визначення рівня пізнавального інтересу до співацької діяльності. Зміст стверджувальних речень стосувався проявів інтересу студентів до співацької діяльності, вокально-хорової роботи з учнями в школі, вивчення вокально-хорових творів зі шкільного репертуару, відвідування занять вокально-хорового циклу, тощо. У процесі опрацювання відповідей тесту було з'ясовано, що біля 50% опитаних подобається займатись вокалом, відвідувати заняття з хорового класу, брати участь у сольних концертах. Водночас лише 25% респондентів подобається робота з дітьми, керівництво вокальним ансамблем, хоровим колективом. Лише 15% бачать себе у майбутньому вчителем музики. Така ж частина опитаних готові опанувати співацькі методики самостійно. Підрахунок балів і опрацювання результатів дало можливість розподілити респондентів за трьома рівнями – високим 14,9% (40 осіб), середнім – 54,5% (146 осіб), і низьким – 30,6% (82 особи).

Наступний тест-опитувальник мав на меті визначити рівень прояву ціннісного ставлення студентів до вокально-хорового мистецтва. Аналіз відповідей свідчить, що майже 40% опитаних не усвідомлюють важливості вокально-хорової

підготовки для успішного оволодіння фаховою майстерністю. 32% хоча і співають у хорі, але ніколи не слухають вдома хорову музику, здебільшого уподобання складає сучасна естрадна музика. На жаль, 25% вважає, що уроки музичного мистецтва могли б проходити без співацької діяльності учнів. Позитивним є той факт, що майже 90% респондентів подобається співати у хорі. Водночас, більшість з них мало цікавляться мистецтвом вокально-хорового співу, виконують керівництво дитячим хоровим колективом за необхідністю. Опрацювання результатів тесту-опитувальника свідчить про превалювання середнього рівня прояву ціннісного ставлення до вокально-хорового мистецтва 160 осіб (59,8%). Низький рівень становить 26,8% (72 особи), відповідно високий – 13,4%. (36 осіб).

З метою вимірювання прагнення майбутніх учителів музики до самовдосконалення власної вокально-хорової діяльності була використана модифікована діагностична методика Лінь Є [3]. Питання тесту спрямовувались на виявлення мотивів самовдосконалення студентів, причин які спонукають або заважають формуванню прагнення до самовдосконалення вокально-хорової діяльності, тощо. Так, на тестове питання «я відчуваю потребу вдосконалювати власну вокально-хорову діяльність» біля 35% відповіли «так». Позитивним є те, що бажання самовдосконалюватися здебільшого зумовлене сучасними вимогами до діяльності керівника хору (49,2%). Більше половини респондентів вважають, що важливими особистісними якостями ефективного самовдосконалення вокально-хорової підготовки майбутніх учителів музики є бажання, наполегливість, самостійність, рішучість, спеціальні здібності (61,1%). Підрахунок балів дозволив розподілити досліджуваних студентів за трьома рівнями: високим – 26 осіб (9,7%), середнім – 120 осіб (44,8%) і низьким 122 осіб (45,5%).

На основі опрацювання результатів тестувань за трьома досліджуваними показниками міри мотиваційної спрямованості студентів на досягнення успіху в співацькій діяльності, нами було визначено превалювання середнього 52,9% (142 особи) і низького рівнів 34,3% (92 особи) сформованості мотиваційно-ціннісного компоненту акмеологічної культури. Водночас, студентів із високим рівнем мотиваційної спрямованості на досягнення успіху в співацькій діяльності зафіксовано лише 12,8% (34 особи).

Вимірювання рівнів сформованості когнітивно-розвивального компоненту акмеологічної культури студентів здійснювалося на основі діагностики ступеню якісного набуття знань у сфері вокально-хорового мистецтва та їх ефективного

використання у продуктивній діяльності з учнями. У цьому зв'язку була розроблена діагностична методика, до якої увійшли анкетування, написання есе-анотацій, а також спостереження за практичною діяльністю студентів з учнями загальноосвітньої школи у процесі вокально-хорової роботи. Добірка питань анкетування стосувалася визначення змісту акмеологічної культури учителів музики, особливості термінології і методики колективної співацької діяльності, і мала на меті визначити рівень сформованості мистецько-співацького тезаурусу.

Діагностична методика визначення рівнів спроможності майбутніх учителів музики до оцінювання творів хорового мистецтва передбачала написання есе-анотацій до дитячих хорових творів. Методика даного практичного завдання полягала у наступному: студентам пропонувалося зробити аналіз незнайомого дитячого хорового твору, визначити його зміст, характер, виконавські труднощі, план концертного виконання, тощо.

Спостереження за практичною вокально-хоровою роботою студентів з учнями загальноосвітньої школи мало на меті визначити міру здатності до практичного використання набутих знань у роботі зі школярами. Програма спостереження передбачала фіксацію конкретних знань, умінь і навичок, які студент демонстрував у роботі з учнями. До кожної діагностичної методики були розроблені певні критерії оцінювання, згідно яких визначені рівні сформованості кожного досліджуваного показника.

Зведення результатів діагностики за трьома показниками ступеню якісного набуття знань у сфері вокально-хорового мистецтва та їх ефективного використання у продуктивній діяльності з учнями дало можливість встановити рівні сформованості когнітивно-розвивального компоненту акмеологічної культури майбутніх учителів музики у процесі співацького навчання. Так, високий рівень зафіксований у 8,2% (22 респондентів), середній рівень – 48,5% (130 осіб). Більша частина діагностованих студентів виявила низький рівень сформованості даного компоненту – 43,3% (116 чоловік).

З метою діагностики рівнів сформованості комунікативно-евристичного компоненту акмеологічної культури, нами була проведена діагностика комунікативних умінь організації співацького середовища, яка передбачала виконання низки експериментальних практичних завдань з хором колективом (педагогічного спостереження, тестів діяльності, самооцінки власної виконавської діяльності). Діагностика здатності студентів до організації творчої взаємодії з учасниками хорового колективу проводилася за спеціально роз-

робленою схемою, передбачала спостереження експертів за практичною діяльністю майбутніх учителів музики на заняттях з «Хорового класу» і «Практикуму роботи з хором» і самоаналіз відеофрагментів даної діяльності. Спостереження проводилось у природних умовах співацького навчання, оцінювалось за певними параметрами за 5-бальною шкалою.

Вимірювання адекватної самооцінки вокально-хорової роботи здійснювалось за модифікованою методикою оцінювання виконавської діяльності студентів Гао Жоцзюнь [1]. Оскільки фрагменти роботи із хором колективом передбачали відеофіксацію, після їх оцінювання експертів, студенти мали можливість проаналізувати свою діяльність. Далі студенти і викладачі заповнювали бланки самооцінки комунікативних умінь організації співацького середовища. Співпадіння оцінок експертів і студентів оцінювались в 1 бал. Обрахунок балів практичних завдань і бланків самооцінки студентів дозволив розподілити досліджуваних за рівнями сформованості комунікативно-евристичного компоненту акмеологічної культури майбутніх учителів музики – низьким 61,9% (166 осіб) і середнім 38,1% (102 особи).

Прикінцевий етап констатувального експерименту був спрямований на визначення рівнів сформованості показників творчо-проектувального компоненту акмеологічної культури майбутніх учителів музики. З метою діагностики здатності студентів до самореалізації у творчій співацькій діяльності, досліджувані долучались до організації і проведення тематичних концертів під час виробничої педагогічної практики. Критеріями оцінювання виступали ініціативність, самостійність, креативність, артистизм студентів, якість сценічного виконання, тощо.

Діагностика спроможності до ефективного планування подальшого розвитку вокально-хорової роботи реалізовувалась методом розробки теста, питання якого мали на меті визначити здатність студентів планувати навчальну співацьку діяльність, ставити і виконувати корокострові і довгострові цілі, проявляти самостійність у плануванні і прогнозуванні фахового саморозвитку. Кожна відповідь тесту оцінювалась певною кількістю балів.

Обробка результатів творчих завдань і результатів тестування дозволило розподілити студентів за трьома рівнями фахової результативності щодо вокально-хорової роботи з учнями, окреслення її перспективного розвитку. Було констатовано, що переважна більшість студентів відповідає низькому рівню сформованості творчо-проектувального компоненту акмеологічної культури 53,7% (144 осіб) і середньому – 38,8% (104 осіб).

Студентів, яким властивий високий рівень сформованості творчо-проектувального компоненту виявлено всього 7,5% (20 осіб) із загальної кількості досліджуваних.

Якісна обробка результатів проведеної дослідно-експериментальної роботи дала можливість виділити три рівні сформованості акмеологічної культури майбутніх учителів музики: високий, середній, низький.

Високий рівень акмеологічної культури майбутніх учителів музики характеризується стійким пізнавальним інтересом до співацької діяльності, ціннісним ставленням до вокально-хорового мистецтва і нагальним прагненням до самовдосконалення власної вокально-хорової діяльності. Студентів даного рівня вирізняє якість знань у сфері вокально-хорового мистецтва та уміння їх ефективного застосування у роботі з учнями. Респондентам високого рівня притаманна стійкість у подоланні художньо-виконавських труднощів, здатність до творчої самореалізації й організації творчої взаємодії з учасниками хорового колективу, адекватна самооцінка вокально-хорової роботи, спроможність ставити перед собою близькі і далекі цілі співацького навчання, проектувати перспективність саморозвитку у процесі фахової вокально-хорової діяльності.

Студентам *середнього рівня* властивий пізнавальний інтерес до вдосконалення власної співацької діяльності. Вони усвідомлюють цінність вокально-хорового мистецтва, водночас через недостатню сформованість музично-теоретичного тезаурусу демонструють поверхневність знань в оцінюванні творів хорового мистецтва. Їм властива переважно занижена самооцінка вокально-хорової діяльності, що зумовлює прагнення до самовдосконалення власної вокально-хорової діяльності. Вони здатні долати художньо-виконавські і комунікативні труднощі, негативні емоції у процесі організації творчої взаємодії з учасниками хорового колективу. Схильні до самореалізації у творчій співацькій діяльності, планування і прогнозування саморозвитку лише на найближчий період навчання.

Студенти з *низьким рівнем* сформованості акмеологічної культури проявляють недостатній рівень пізнавального інтересу до співацької діяльності, не усвідомлюють цінності вокально-хорового мистецтва. Через обмежений мистецько-співацький тезаурус і неадекватну самооцінку у студентів даної групи відсутнє прагнення до самовдосконалення власної вокально-хорової діяльності. Студенти низького рівня відчують труднощі у застосуванні теоретичних знань і умінь співацької діяльності у роботі з учнями. Їм властива невпевненість у власних силах, проблематичність самореалізації у творчій співацькій діяльності, відсутність будь-яких перспектив у плануванні подальшого розвитку власної вокально-хорової роботи.

За результатами констатувального експерименту було здійснено підрахунок середнього арифметичного значення кількісних показників за визначеними структурними компонентами: мотиваційно-ціннісним, когнітивно-розвивальним, комунікативно-евристичним і творчо-проектувальним. Студентів із високим рівнем сформованості акмеологічної культури виявлено лише 7,1% (19 студентів). Середній рівень продемонструвало 44,4% (119 респондентів). Переважна більшість досліджуваних виявила низький рівень – 48,5% (130 студентів), що в цілому свідчить про загалом незадовільний стан сформованості акмеологічної культури майбутніх учителів музики у процесі співацького навчання.

Узагальнюючи результати констатувального експерименту, можемо зробити необхідні для подальшого дослідження висновки: більшість майбутніх учителів музики виявляють значний пізнавальний інтерес і прагнення до самовдосконалення власної вокально-хорової діяльності, усвідомлюють цінність вокально-хорового мистецтва. Натомість спостерігається низький рівень обізнаності студентів щодо проблеми акмеологічної культури майбутніх учителів музики, шляхів її формування у процесі співацького навчання, що свідчать про актуальність нашого дослідження й необхідність розробки ефективної методики формування досліджуваного феномену.

Список використаних джерел

1. Гао Жоцзюнь. Процесуально-функціональний аналіз самоконтролю майбутнього вчителя музики / Жоцзюнь Гао // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 14 : Теорія і методика мистецької освіти. – 2016. – Вип. 21. – С. 42-45
2. Козир А.В., Федоришин В.І. Вступ до акмеології мистецької освіти: навч.-метод. посіб. / А.В.Козир, В.І.Федоришин. – К.: Вид-во НПУ ун-ту ім.М.П.Драгоманова, 2012. – 263.
3. Лінь Є. Педагогічні умови формування вокально-хорової підготовленості майбутніх учителів музики у процесі фахового навчання / Є. Лінь // Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Серія : Педагогічні науки. – 2017. – № 2. – С. 309-313

References

1. Hao Zhotszyun'. Protsesual'no-funktsional'nyy analiz samokontrolyu maybutn'oho vchytelya muzyky / Zhotszyun' Hao // Naukovyy chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova. Seriya 14 : Teoriya i metodyka mystets'koyi osvity. – 2016. – Vyp. 21. – S. 42-45

2. Kozyr A.V., Fedoryshyn V.I. Vstup do akmeolohiyi mystets'koyi osvity: navch.-metod. posib. / A.V.Kozyr, V.I.Fedoryshyn. – K.: Vyd-vo NPU un-tu im.M.P.Drahomanova, 2012. – 263
3. Lin' YE. Pedahohichni umovy formuvannya vokal'no-khorovoyi pidhotovlenosti maybutnikh uchyteliv muzyky u protsesi fakhovoho navchannya / YE. Lin' // Naukovyy visnyk Mykolayivs'koho natsional'noho universytetu imeni V. O. Sukhomlyn-s'koho. Seriya : Pedahohichni nauky. – 2017. – № 2. – S. 309-313

Чжан Чун. Результаты диагностики акмеологической культуры будущих учителей музыки в процессе певческой деятельности

В статье представлены результаты диагностики акмеологической культуры будущих учителей музыки в процессе певческого обучения. На основе разработанной системы критериев и показателей структурных компонентов исследуемого феномена (мотивационно-ценностного, когнитивно-развивательного, коммуникативно-эвристического и творческо-проективного) раскрыто содержание поэтапной диагностической методики констатирующего эксперимента, которая состоит из педагогических бесед, устного опроса, анкетирования, тестирования, эссе-аннотирования, творческих заданий, типовых видов дирижерско-хоровой деятельности, экспертных оценок, математических методов обработки данных. Определены уровни формирования акмеологической культуры будущих учителей музыки, сформулированы их содержательная характеристика.

Ключевые слова: акмеологическая культура, будущие учителя музыки, певческое обучение, диагностические методы исследования, уровни сформированности акмеологической культуры.

Zhang Chun. Diagnostic results of the acmeological culture of future music teachers in the process of singing

The article presents the results of the diagnosis of acmeological culture of future music teachers in the process of singing. Based on the developed system of criteria and indicators of the structural components of the studied phenomenon (motivational-value, cognitive-developmental, communicative-heuristic and creative-projective), the contents of the phased diagnostic technique of the ascertaining experiment, which consists of pedagogical conversations, oral questioning, questioning, testing, essay – annotations, creative tasks, typical types of conducting and choral activities, expert assessments, mathematical methods of data processing. The levels of formation of the acmeological culture of future music teachers are determined, their substantive characteristics are formulated. Ukraine's accession to a single European educational space declares new requirements for professional training of music teachers. Increasingly, it is becoming necessary to focus higher education on the training of professionals capable of professional mobility, rapid adaptation to new educational conditions, self-realization and self-improvement throughout life – individuals with high levels of acmeological culture. According to the results of the ascertainment experiment, the calculation of the arithmetic mean of quantitative indicators by certain structural components was performed: motivational-value, cognitive-developmental, communicative-heuristic and creative-design. Of particular importance is the problem of formation of acmeological culture in the singing activity of future music teachers. It is the high professionalism of vocal-choral activity of the music teacher that not only enhances the prestige of the teacher's profession, but also provides a peculiarity of personal influence of the teacher-professional on the spiritual development of students by means of vocal-choral art.

Keywords: acmeological culture, future music teachers, singing, diagnostic research methods, formation levels of acmeological culture.